

Nr 395.

Av herr **Nylander**, i anledning av *K. Maj:ts proposition, nr 60, med förslag till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 8 juni 1923 (nr 155) angående omsättnings- och utskänkningsskatt å spritdrycker.*

För att den i Kungl. Maj:ts proposition nr 60 föreslagna beskattningen av sprit, använd för framställning av apoteksvaror och andra läkemedel, skall kunna inbringa statsverket det beräknade beloppet, är det nödvändigt, att varorna bliva föremål för inhemsk tillverkning i samma omfattning som hittills. Denna förutsättning kan emellertid endast uppfyllas, därest speciella åtgärder vidtagas utöver de i propositionen föreslagna. Apoteksvaror äro tullfria och för andra sprithaltiga läkemedel, såsom jodsprit, utgår tullen i allmänhet endast med 40 öre per kg enligt stat. nr 582. Den betydande ökning av de inhemska tillverkningskostnaderna, som den föreslagna beskattningen av spriten — uppgående till omkring kr. 3.50 pr kg — innebär, skulle, därest inga motåtgärder vidtagas, säkerligen medföra en betydande import av sådana läkemedel, vilkas framställningskostnader äro i relativt hög grad beroende av spritprisen. För att förhindra en sådan ur såväl statsfinansiell som industriell synpunkt icke önskvärd utveckling, måste även de utländska produkterna beskattas i förhållande till den mängd sprit, som ingår i varorna eller åtgått för deras framställning. En beskattning uteslutande med hänsyn till den i importvarorna *ingående* spriten skulle endast i ringa utsträckning råda bot för missförhållandena. Den största delen av den spritkvantitet, som konsumeras av den inhemska läkemedelsindustrin, användes nämligen för extraktion, utfällning o. dyl. och ingår icke i den färdiga produkten. I en del fall kan visserligen härför användas denaturerad och därför skattefri sprit, men i många fall kräver tillverkningen att absolut ren sprit användes.

Ovannämnda konsekvenser av en hög spritbeskattning ha uppmärksamrats i, bland annat, Italien. Å till detta land införda apoteksvaror uttages förutom tull en särskild tilläggsavgift för den mängd sprit, som ingår i varorna eller använts för deras framställning. Storleken av dessa avgifter fastställas av finansministern efter tullsakkunnigas hörande. Dessa bestämmelser torde kunna läggas till grund för en svensk lagstiftning i frågan. Medicinalstyrelsen torde utan större svårigheter kunna uppskatta de importavgifter, som med hänsyn till den inhemska industriens beskattning äro nödvändiga.

På grund av vad som ovan framhållits hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att vid import av apoteksvaror och andra icke eller lågt tullbeskattade produkter en särskild

importavgift skall uttagas, avsedd att motsvara den spritskatt, som statsverket skulle erhållit, därest varan tillverkats inom landet.

Stockholm den 28 januari 1933.

Erik Nylander.